

lارınız göz gezdirirken Ankara Belediyesi'nde Ali Dinçer döneminde yaptığı ve UNESCO'dan da ödül aldığınız "Bir Milyon Çocuk Kitabı"ndan bahsedelim isterseniz.

-O benim ilk yayıncılık faaliyetim. Mektebi Mülkiye de öğrenciyken gazetecilik de yapıyordum. TRT haber dairesinde çalıştığım dönemde, 1978 yılında zannediyorum, bir gün Ankara Belediyesi'nde Basın-Yayın ve Kültür İşleriyle ilgili misin, diye sordular ve çok israr ettiler. Kabul ettim. İşe başlamamın 2. veya 3. günü belediye başkanı Ali Dinçer toplantıda, UNESCO'nun 1978 yılını Dünya Çocuk Yılı ilan ettiğinden bahsetti ve belediye olarak bir şey yapılabilir mi, diye sordu. "Tabii yapılır, kitap yapılır!" dedim. İyi fikir yapılısın dediller. İlkinci toplantıda bu konuya ilgililere yapının dediller. 1 milyon kitap yapacağız dedim ama ben 1 milyonun nedemek olduğunu bilerek söylememenem. Derken projenin adı "1 Milyon Çocuk Kitabı" oldu. Komisyon toplantısından sonra ben projemle baş başa kalyordum.

6 ay boyunca oturup kitapların içeriğini seçtim. Aziz Nesin den Orhan Kemal'den Nazım Hikmet'ten ve Orhan Veli gibi çocukların için eser veren yazarlardan içerkim hazırladım. Harrta Bülent Ecevit'in bile çocukların bir şiirini aldım. Çocukluğununda okumadığım kadar çocuk kitabı o dönemde okudum ve çok keyifliydim... Ancak işçisine maas ödeyemeyen Ankara Belediyesi'nde para yoktu. Ben de okunmuş gazeteleri toplama kampanyası düzenledim. O dönem SEKA'nın en önemli hammaddesi olan okunmuş gazeteler olduğunu öğrenmiştim ve genel müdürlükle görüşmeye gittim. Onlara projeden bahsettim ve okunmuş gazete kağıtları karşılığında onlar da bize kitap kağıdını vereceklerini söylediler. Sümerbank'ın da karton üreten bir tesisi vardı onlardan da kapak kartonlarını temin ettim.

O zamanı belediye Genel-İş sendi-

da en başarılı 'çocuk yılı projesi' seçildi. Fakat ben Kültür Bakanı'ndan firça yedim. Çünkü Ankara Belediyesi tarafından '1 Milyon Çocuk Kitabı' kampanyasının afişlerinin asıldıgı dönemde Kültür Bakanlığı da Çocuk Yılına özel bir başka kampanya başlattı ve ismi Dünya Çocuk Yılında "5000 Çocuk Kitabı". Ahmet Taner Kışlalı dönemin kültür bakanıydı. Beni makamına çagırıldı. Bakanlığa danışmadan yapılan bu girişimin bakanlığı zor durumda bıraktığını anlatırken ilk "diplomatik fırça'mı da yemiş oldum. Benim ilk yayıncılık denemen 40 yıl önce böyle gerçekleşti.

-Bu projenin 2000'lerde güncellendiğine dair haberlere eristik, güncellenmesi nasıl oldu?

-Onun da ayrı bir hikayesi var. Bu proje çok beğenildi ve çok güzel geri dönüşümler alıyordu. Kitapları önceden okunuş olanlar çocukların söyleşileri soruyordu. Benim de çok sevdiğim bir proje olduğuundan yeni baskımı

yaptım. 1978'de izin aldığım yazarların çoğu ölmüş ya da yayın hakları bankaların yayın şirketlerine geçmiştir. Kitapların tüm gelirini Nesin Vakfı'na bağışladım. Benden ayrıca telif hakları istediler ve ödedim. Yeni baskılarını yapmamı engellediler.

-Bülent Bey dijital yayincılığa ya da yayınların dijitalize edilmesine önem veren yayincılar dan bırsınız. 2006 yılında bir "e-kitap" fenomeni ortaya çıktı ve yayincılıkta önemli bir yer edindi. Bunun matbuu yayincilığı bir alternatif olabileceğini düşününüyor musunuz?

-Hem dijital yayincılık hem düşünüyorum. Bizler de bu çalışmaların başladığı dönemde itibaren e-kitap çalışmaları yaptıktı çünkü araştırma gerekiyordu ve gerisinde kalıcı mazluk. Ben selüloz manyağı olduğunu için yayını basılmış olarak elime almaktan istерim. Ne kadar dijital yayincılığa karşı olsam da yayincılık gereği bu çalışmalarla yapıyuk. Burada da belli sıkıntılardır var. İyi niyetli olmayan biri tarafından eser herkese açık hale getebiliyor. DRM (digital rights management) olayları henüz tam olarak çözülmüş değil. Gelecekte karşı konulamaz şekilde kitabı yerini alacak ama kitaplar da var olmaya devam edecek.